

DECYZJA RADY (UE) 2024/592

z dnia 23 stycznia 2024 r.

w sprawie upoważnienia Francji do negocjowania z Algierią umowy dwustronnej dotyczącej współpracy sądowej w sprawach cywilnych z zakresu prawa rodzinnego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Pismem z dnia 8 grudnia 2016 r. Francja zwróciła się o udzielenie przez Unię upoważnienia do negocjowania z Algierią umowy dwustronnej dotyczącej współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych. Celem było zmodernizowanie i skonsolidowanie trzech obowiązujących umów dwustronnych, zawartych w latach 1962, 1964 i 1980.
- (2) Francja przekazała Komisji informacje wskazujące, że ze względu na wyjątkowe więzi gospodarcze, kulturowe, historyczne, społeczne i polityczne, które łączą ją z Algierią, Francja ma szczególnie interes w negocjowaniu z Algierią umowy dwustronnej, której projekt przekazano Komisji.
- (3) W szczególności Francja przekazała dane dotyczące dużej liczby obywateli Algierii mających miejsce zamieszkania na jej terytorium i liczby obywateli francuskich mieszkających w Algierii oraz szczególnego znaczenia wymiany handlowej między tymi dwoma krajami.
- (4) Stosunki między Unią a Algierią opierają się na postanowieniach Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną, z drugiej strony ⁽²⁾ (zwanego dalej „układem śródziemnomorskim”), który wszedł w życie w 2005 r. Układ śródziemnomorski stanowi ramy prawne stosunków gospodarczych, handlowych, politycznych, społecznych i kulturalnych między stronami.
- (5) Art. 85 układu eurośródziemnomorskiego stanowi, że współpraca w dziedzinach prawa i sądownictwa ma zasadnicze znaczenie i jest niezbędnym uzupełnieniem innych form współpracy między Unią a Algierią przewidzianych w układzie eurośródziemnomorskim oraz że taka współpraca może obejmować, w stosownych przypadkach, negocjowanie umów w tych dziedzinach.
- (6) Stosunki Unii z państwami trzecimi w zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych i handlowych opierają się na ramach prawnych opracowanych przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego (zwaną dalej „konferencją haską”), zgodnie z zasadą multilateralizmu. Algieria nie jest jednak członkiem konferencji haskiej i odmawiała dotąd przystąpienia do jej podstawowych konwencji.
- (7) Pomimo tego, że Algieria nie jest członkiem konferencji haskiej i nie przystąpiła do jej podstawowych konwencji, projekt umowy wydaje się być w znacznej mierze inspirowany systemem ustanowionym przez konwencje haskie oraz ustawodawstwem Unii przyjętym w odniesieniu do tych samych kwestii.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 grudnia 2023 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 265 z 10.10.2005, s. 2.

- (8) Niektóre kwestie, które ma uregulować projekt umowy między Francją a Algierią, mają wpływ na odnośne przepisy dorobku prawnego Unii dotyczące prawa rodzinnego. Wobec tego kwestie objęte takimi zobowiązaniami międzynarodowymi wchodzić w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii. Państwa członkowskie mogą negocjować lub zaciągać takie zobowiązania tylko wtedy, gdy na podstawie art. 2 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) prawodawca Unii przyznał im upoważnienie w tym zakresie zgodnie z procedurą ustawodawczą, o której mowa w art. 81 ust. 3 TFUE.
- (9) Ponieważ Unia posiada kompetencje w zakresie większości kwestii, które mają zostać uregulowane w projekcie umowy między Francją a Algierią, Francja powinna regularnie składać Komisji sprawozdania z przebiegu negocjacji w sprawie umowy dwustronnej. Zarówno Francja, jak i Komisja będą także regularnie informować Radę o rozwoju sytuacji.
- (10) Nic nie wskazuje na to, aby przyszła umowa między Francją a Algierią miała w sposób nieunikniony negatywnie wpłynąć na dorobek prawny Unii. Należy jednak opracować wytyczne negocjacyjne w celu zminimalizowania ryzyka wystąpienia takiego negatywnego wpływu.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana, ani jej nie stosuje.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana, ani jej nie stosuje,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Francję do negocjowania z Algierią umowy dwustronnej dotyczącej współpracy sądowej w sprawach cywilnych z zakresu prawa rodzinnego, pod warunkiem przestrzegania następujących wytycznych negocjacyjnych:

- a) Francja informuje Algierię, że Komisja może uczestniczyć w negocjacjach w charakterze obserwatora i że Komisja będzie informowana o wszelkich postępach i wynikach poszczególnych etapów negocjacji;
- b) Francja zachęca Algierię, aby rozważyła przystąpienie do podstawowych konwencji dotyczących prawa rodzinnego opracowanych przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego (zwanymi dalej „konwencjami haskimi”) oraz rozpoczęła analizę najbardziej odpowiednich środków służących usunięciu przeszkód, które spowodowały, że Algieria nie przystąpiła do konwencji haskich;
- c) Francja informuje Algierię, że po zakończeniu negocjacji wymagane jest udzielenie upoważnienia przez Radę, aby Francja mogła zawrzeć umowę;
- d) Francja informuje Algierię, że upoważnienie do zawarcia umowy udzielone przez Radę, na podstawie wniosku Komisji, może przewidywać, że umowa ma mieć ograniczony okres ważności, z możliwością wskazania – w decyzji Rady dotyczącej zawarcia umowy – mechanizmu automatycznego przedłużenia;
- e) do umowy wprowadza się postanowienie przewidujące pełne lub częściowe wypowiedzenie umowy lub bezpośrednie zastąpienie odpowiednich postanowień umowy w przypadku późniejszego zawarcia umowy między Unią, lub Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Algierią, z drugiej strony, lub przystąpienia Algierii do odpowiednich konwencji haskich;
- f) do umowy wprowadza się postanowienie, zgodnie z którym wszelkie decyzje uznawane we Francji na podstawie umowy nie mogą być następnie w obiegu w innych państwach członkowskich na podstawie prawa Unii;
- g) postanowienia umowy muszą być zgodne z odpowiednim dorobkiem prawnym Unii i odpowiednimi konwencjami haskimi;

- h) Francja informuje Algierię, że – w zależności od przebiegu negocjacji – inne wytyczne negocjacyjne mogą być niezbędne w odpowiednim czasie.

Artykuł 2

Francja prowadzi negocjacje w porozumieniu z Komisją.

Francja regularnie składa Komisji sprawozdania z działań podjętych na podstawie niniejszej decyzji oraz regularnie się z nią konsultuje. Na każde żądanie Komisji Francja składa jej pisemne sprawozdanie z przebiegu i wyniku negocjacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 stycznia 2024 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
D. CLARINVAL